

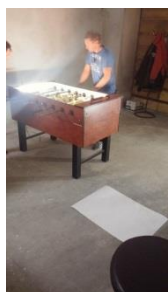
Ukázky z realizace a reflexe výtvarných experimentů

„Dlouho jsem přemýšlela jaký předmět denní potřeby použít, aby zanechal zajímavou stopu. A pak jsem na to najednou přišla a to úplně nečekanou situací. Šla jsem uklízet a zametala smetáčkem a lopatkou plovoucí podlahu u nás v kuchyni. Jak jsem tak zametala, všimla jsem si pohybu smetáčku po zemi a samotného cíle, dostat všechny nečistoty na lopatku. V tu chvíli jsem věděla, co použiji jako předmět ke zkoumání stop na papíře. Smetáček a lopatku mám v ruce skoro každý den a nikdy by mě nenapadlo, že ho jednou použiji jako předmět k výtvarné tvorbě. Hned jak jsem douklidila byt, běžela jsem si pro papír a tuž. Než mi napadl smetáček s lopatkou, přemýšlela jsem i nad různými technikami, které bych chtěla pro svou práci využít, ať už to byla frotáž nebo koláž. Když jsem, ale za svůj kresebný nástroj určila smetáček s lopatkou, bylo mi jasné, že k výtvarné tvorbě použiji, tuš. (...) Svou tvorbu bych přiblížila k dílům německého umělce Hartunga Hanse. Který byl představitelem abstraktního expresionismu, známý pro své lyrické abstrakce a zapojení do hnutí Art Informel. Princip Hartungova umění spočíval v tom, že ani malíř sám po začátku práce nevěděl, jak bude vypadat konečné dílo, a nechal se zcela unášet hlubokými emocemi, které tak vlastně v obraze popisovaly jeho duševní stav.“ (převzato ze seminární práce studentky 1. Ročníku studia učitelství pro MŠ)

„V tomto experimentu jsem chtěla poukázat na to, že cukr je všudypřítomným jedem, který denně konzumujeme v mnohonásobně větším množství než je pro naše tělo zdravé. Jedná se o legální drogu, která je přitom podle studií osmkrát návykovější než kokain a naším tělům způsobuje nemalé problémy. V koláži jsem zachytila tento problém pomocí tmavých barev, rozežhátého cukru, neboli karamelu, a věcí znázorňujících nebezpečné cukry mezi námi.“ (převzato ze seminární práce studentky 1. Ročníku studia učitelství pro MŠ)

„Na toto téma jsem si zprvu vybrala název Stopy. To je ale velmi obecné a tak jsem uvažovala, jak to zpracovat. Obtisknout pouze botu na papír, mi přišlo velmi strohé a chudé a proto jsem zkusila něco jiného. Dala jsem čtvrtku o velikosti A1 doprostřed jednoho nejmenovaného baru v Domažlicích a čekala, co se bude dít. Čtvrtku jsem nechala na zemi po celou dobu naší návštěvy, cca. 4 hodiny. S tímto experimentem jsem seznámila pouze majitele baru. Mnoho lidí se zajímalo, na co je tam ta čtvrtka, ale barman řekl jen, ať to neřeší a normálně na to šlapou. Ti, co se nezeptali, čtvrtku často překračovali. Při odchodu, už i s hotovým experimentem, se mi jeden pár zeptal, na co to je. Vše jsem jim vysvětlila a oni byli velmi překvapení a přemýšleli nad tím tématem, že je to dobré i jen na úvahu. V tento den tam bylo přibližně 18 lidí. Toto celé jsem opakovala ještě 2x. Podruhé bar navštívilo 12 lidí a čtvrtka tam ležela cca. 6 hodin. Potřetí jsem čtvrtku chtěla nechat na nějakou větší akci a vybrala jsem silvestr a oslavu nového roku. Této akce se zúčastnilo kolem 35 lidí a velmi se zajímali o tento

experiment. Při návštěvě jedné galerie v Plzni jsem objevila umělkyni, která dělala podobný experiment. V tu dobu už jsem měla část hotovou. Umělkyně Andrea Sohler pochází z Německa a její práce se jmenuje *Ferkel* (v překladu sele/čuně). Ta dala čtvrtku pouze do vchodu a tak byl „špinavý“ pouze prostředek.“ (převzato ze seminární práce studentky 1. Ročníku studia učitelství pro MŠ)

„Na základě inspirace od Davida Böhma a Jiřího Franty jsem využila samostatně se pohybující předmětu ke tvorbě kresby za pomoci vodových barev a štětce. Tuto kresbu jsem nazvala „Štětec mašinírou“. Jak název napovídá, za samohybný předmět jsem vybrala dětský vláček, na karton velikosti A2 jsem sestrojila trasu kolejí a do kabiny přidělala lepicí páskou štětec. Všechny odstíny vodových barev jsem namočila vodou a umístila je tak, aby štětec na barvy při své cestě po kolejkách dosáhl. Výsledek obrazu byl ovlivněn zastavováním vláčku, nerovnostmi papíru, a umístěním barev. Autor daného díla může zásadně ovlivnit výsledek v přípravné fázi – v mém případě druhem předmětu, jakou trasu určím, jaký štětec připevním (tloušťka, délka) a jak (úhel), umístěním vodových barev, atd. Nicméně po zahájení tvorby se dílo již ovlivnit nedá – nastávají nečekané situace, které přináší originalitu danému výtvaru (zastavení vláčku, posun barev, nerovnosti papíru, aj.) V příloze mailu lze zhlédnout krátký záznam z tvorby obrazu. Na rozdíl v tradiční kresbě je možné dílo ovlivňovat během celé tvorby, jelikož tvůrcem je přímo autor. Kresba předmětem si neklade stejné cíle jako kresba tradiční, která je schopna vystihnout detaily reality. Kresba předmětem spíše vypovídá o předmětu samém, jedná se mnohem více o experiment. Výhodou oproti tradiční kresbě je vyšší šance vydařeného výsledku a také nižší nároky na jemnou motoriku autora. Mezi nevýhody lze řadit technickou náročnost experimentů a menší možnost ovlivnění výsledku díla. Kromě již zmíněné dvojice Böhma a Franty bych ráda uvedla např. Vladimíra Boudníka, jenž je znám svou strukturální grafikou. Při ní na desku, která se otiskuje, vrstvil různé materiály nebo matrice různě deformoval. Samozřejmě nelze opomenout přínos Milana Grygara ve spojení kresby se zvukem v tzv. akustických kresbách.“ (převzato ze seminární práce studentky 1. Ročníku studia učitelství pro MŠ)

„Začalo to palačinkami. Vlastně těstem na palačinky. "Mami, udělej nám palačinky, " zaznělo jednou u nás doma a tak jsem se do nich pustila. Těsto se mi povedlo, krásně se lilo a já si najednou všimla, jak hezký obrazec se mi podařil na pánvičce. Připomínal mi reklamní logo. Zaujalo mě to a vzala do rukou fotoaparát. Nalila těsto a přitom zkoušela jak to udělat, aby to vypadalo hezky. Pak odstavila z ohně, vyfotografovala, dopekla a znovu... Zkušenost s palačinkami mě přivedla na myšlenku podívat se doma po dalších zajímavých „tekutinách“. Jaké jsou a k čemu je používám? Beru je do ruky velmi často, jsou mi blízké, ale vnímám jejich strukturu, zajímavost, jedinečnost? Jsou něčím samozřejmým a jejich krásu si uvědomíme jen zřídka.“ (převzato ze seminární práce studentky 1. Ročníku studia učitelství pro MŠ)